

ДО ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

Калугіна С.М., Купновицька І.Г.

ДВНЗ “Івано-Франківський національний медичний університет”

Перебудова системи освіти неможлива без підвищення рівня педагогічної культури, що змушує викладачів виступати гарантом проведених у вищій школі реформ, бути носієм культурних цінностей, традицій та знань, необхідних для підготовки сучасних лікарів. У нових умовах сенс педагогічної діяльності полягає у створенні умов для взаємопроникнення та самоідентифікації викладача і студентів у процесі спілкування, наукового пізнання і особистісного збагачення. Важливою складовою педагогічної культури, на нашу думку, повинні бути внутрішня потреба вчити і виховувати студентів, удосконалювати їх характер, передавати їм свій життєвий досвід, самобутність внутрішнього світу, гуманність, що є особливо необхідним майбутнім лікарям у їх практичній діяльності. Як показує практика, студенти цінують педагога, навченого життєвим досвідом. Саме це дозволяє йому давати студентам нешаблонні поради, що стосуються, перш за все, моральних відносин між лікарем та пацієнтом, забезпечуючи успішне виконання професійних обов'язків. Для цього викладач повинен вміти вписатися в сучасну соціокультурну ситуацію, йдучи шляхом культивування в собі творчості та ініціативи, постійної націленості на професійне вдосконалення. Пріоритетним завданням для викладачів має стати створення умов для рівноправного, вільного і гуманістично орієнтованого розвитку особистості сучасного лікаря в процесі передачі основних цінностей медицини. Важливо домагатися того, щоб професіоналізм педагога не обмежував особистість, а навпаки виявляв її різнобічні інтереси, здібності та уміння. Таким чином, важливим педагогічним принципом при забезпеченні якості освітнього процесу сьогодні має бути спрямованість не тільки на передачу знань, а також на розвиток і самовдосконалення особистості майбутніх фахівців.